

SZÉKESFEJÉRVÁR.

Társadalmi hetilap.

A városi és megyei hatóság, gazdasági-egylet, iskolatanács, s a tanítók és községi jegyzők egyletének közlönye.

Megjelen hetenkint kétszer: szerdán és szombaton.

A lap ára
házhöz hordással vagy postán küldve:
Egy évre 6 frt. — kr.
Fél évre 3 frt. — kr.
Negyed évre 1 frt. 50 kr.
Bérmentelen leveleket csak ismert kéztől fogadunk el.

Hirdetmény a bélyegdíjon felül, minden három hasábos petitsor: Megrendelőinktől 6 — nem megrendelőinktől 8 kr-ért igittattatik be.
Lapunk számára hirdetéseket felvesznek **Budapestben:** Hasenstein és Vogler, Lang L. és társa, Weisz Mórlicz.
Bécsben: Oppelik L. és Mosse Rudolf. Hrdliczka Vince.

A lap szellemi részét illető közlemények a „Székesfejérvár” szerkesztőségének (Széchenyi-utca 5-ik sz.) czímzendők — a lap ára, hirdetmények és a hirdetményi díjak **Klökner Péter** kiadó könyvkereskedésében vétetnek fel. — Nyilttában megjelenő közlemények után három hasábos petitsorért 10 kr. fizetendő.

➡ **Kéziratok nem küldetnek vissza.** ➡

Előfizetési felhívás

„Székesfejérvár”

hetenkint kétszer — szombaton és szerdán — megjelenő
társadalmi hetilap

október—december negyedévi folyamára.

A lap ára helyben házhöz hordva vagy vidékre
postai küldéssel:

Évnyegyedre 1 frt. 50 kr.
Félévre 3 frt. — kr.

Lapunk előfizetőit kérjük, miszerint az előfizetést mielőbb megújítani sziveskedjenek, nehogy a lap szétküldésében fennakadás történjék. — Egyszersmind kérjük lapunk eddigi pártolót s barátait, hogy azt saját körükben terjeszteni sziveskedjenek.

Előfizetési pénzek **Klökner Péter** lapkiadóhoz czímzendők, ezek beküldésére ajánljuk a posta-utalványokat, melyek bérmentesítve csak 5 krba kerülnek.

Az új megye.

A régi megyei élet fejére rámerítte törvényhozásunk az utolsó kardesapást is. Az utolsó időkben ugyan csak tengett, neve volt még a régi, de hatásköre s jogai oly nagyon korlátozva voltak, hogy csak, mint a kormány által mozgatott gépezet működött úgy, mint a kormány akarta. De eddig még legalább meg voltak a nagyon is lenyirbált jogkörrel bíró gyűlések s minden évnegyedben meg is tartattak, habár sokszor nem más czélből, minthogy a gyakran váltakozó kormányoknak bizalmat szavazzanak. Azonban a „közigazgatási bizottságok” pótolni fogják ezeket is.

Ezen bizottságok lesznek talán az utolsó nyírlások, miket a megyéken elkövettek; először megosztották minden jogtól és önállóságtól, azután a

közgyűlések tagjait osztályozták és azokat válogatták össze s miután mindezeket szerencsésen átjutottak, összéb vonták a bizottságokat, s csináltak egy ujat, a közigazgatást, melyben már nem csupán a megye van képviselve, hanem be van vonva az állami gépezet is majdnem feles számmal.

Ez tehát az utolsó csapás, s egy nagy lépés a végleges centralisatiohoz, ugy a megyei élet teljes megsemmisítéséhez, mert mi érdek vonzaná a megye lakosságát azon közigazgatási bizottsághoz, melynek működésébe vajmi kevés szava van. — Meg fogják ezáltal ölni a közéletet, mert a közönség előtt közönyössé lesz, s a közigazgatási bizottság szervezeténél fogva megsemmisítik a megyei rendszert, mert a bizottság alkatánál s elemeinél fogva közelebb áll a központosított kormányzathoz, mint a megyei önkormányzathoz.

Az utolsó csapás tehát ez a megyék már így is csorbított önkormányzata ellen s egy lépés azok végleges enyészetéhez.

A fejérmegyei közigazgatási bizottság hétfőn tartott ülésen lett megalakítva; a tagokat tekintve meglehetősen, habár minden tekintetben nem is mondható teljesen sikerültnek.

A feladat s munkakör, melyet az új bizottságnak betölteni kell igen terjedelmes és ha azon kívánalmaknak s hatáskörnek, melyet a törvény körülírt — megakar felelni, valóban sok nehézségekkel kell megküzdenie s nagy erélyt és tevékenységet kell kifejtenie.

Hogy pedig ez elérhető legyen szükséges, miszerint a megválasztott bizottsági tagok, ne csak úgy tegyenek, mint az utóbbi időben a megyénél tették, hogy a bizottsági tag czímet viselték, de az ülésekre nem jelentek meg: hanem jelenjenek meg pontosan aza ülésekre, melybe őket a közbizalom felemelte.

A közügyek lényeges részei vannak rájuk bízva, melyeknek meg kell felelniök, ha kötelességeiknek valóban eleget akarnak tenni, mit pedig annál is in-

kább hiszünk, mert nem gondoljuk, hogy a bizottság tagja ohajtott volna bárki is lenni a névert, hanem azért, hogy a közügyekért egyszersmind működjék is.

Az új rendszert ha nem pártoljuk, de előre nem itéljük el, mit józanul gondolkodva nem is tehetünk, lehet, hogy ott fenn a mérvadó körökön azon tiszta öntudat vezérelte, miképen ezzel csak jót tesznek a hazának és hogy ezáltal a közügyek gyors menetét elősegítik. Mi ugyan az elsőre határozottan nemmel felelünk, a másodikra pedig kételyünket fejezzük ki, mert ha mindent mellőzünk is e kérdésnél, de már azon hetegorén elem, mely ott a bizottságban együtt van s teljesen önálló s egymástól független, nagyban nehezíteni fogja az egységes működést.

Megvárjuk a gyakorlati élet ítéletét, a mely már annyi szép és a papiroson fenségesnek tűnő eszmére mondta ki a pereatot; mely ha nem is ohajtjuk, de tekintve a körülményeket, az előjelekből reméljük, hogy erre is kifogja mondani szigorú hangjával a tagadó választ.

A gyakorlati élet itt is a mester és gyakran a törvényhozás legszebb ideáit összemorzsolja, mint kivihetetlen, erre kellene hallgatni a honatyáknak; ha ezt oly jól ismernék, mint a mily járatosak a teoriák tömkelegében, akkor nem lenne sok törvényünk papiroson maradt malaszt, melynek minden betűjét meghazudtolja a gyakorlati élet.

Nemzeti hibánk különben is, hogy nem tekintve nemzeti sajátosságainkra, nem tekintve saját közéletünk minden idegére, törvényhozóink vakon rohannak a külföldi törvények átültetésére s azután oly dolgokat, melyek minden részben ellenkeznek sajátosságainkkal, véralkatunkkal, érületünkkel, ránk erőszakolják s kényszerítenek bennünket, miképen azt úgy fogadjuk, mint igaz hazáit. E helyett pedig jobb lenne, ha nemzeti sajátosságaink, tulajdonságaink figyelembe vételével működne a törvényhozás terén s megfigyelnék közéletünk minden mozzanatát s figyelembe vennék a nemzeti tulajdonságok minden érverését, — akkor,

TÁRCZA.

Óh ne kérdezd....

Óh ne kérdezd, hol merengek...
Óh ne kérdezd, fáj nekem...
Szóltsd inkább a holdsugárt,
Mely virrasztja éjjelem,
Mely varázsát hintegeti,
Hogy feledjem a jelent,
Hogy szebb szímmel fessem jövőm,
Mely ígér kint, végtelent!

Ót kérdezd, majd elmeséli,
Elmondja mint szenvedek...
Elmondja, hogy álmatlanul
Mint tűnnek az éjjelek,
A könyzárpor két orcámról
Szakadatlan mint perreg,
A búbanat fagyos szele,
Mint sorvasztja lelkeket.

Közel a percz... kérdezheted...
Majd a halál megfelel,
Ha letörül könyüimet,
S ha megtört már e kebel...
Óh ne kérdezd... még ekkor se!
Óh ne kérdezd... fáj nekem,
Lenn a gyászos sír ülén is
A csalódott szerelem!

Emér.

Végtelenség.

— Eredeti beszély. —

Irta: Ifju Filó Lajos.

Pompás teremben vagyunk Ámoriéknál.

— Te Mari! mond a fiatalabb, mért vagy te egy idő óta olyan mélabús, mint egy megzúzott világfájdalmas költő, egy Leopardi, Byron, Lenau... —

— Ezt a kérdést, kedvesem, ép úgy feltehetted volna magadnak; de ha már hozzám intéztél, meg is adom reá a feleletet.

— Vágyom hallani!

— A játszi gyermekkorból kilépve nem álomszerű gyermeteg valóknak, hanem egyenesen álmoknak él az ember, ez teremti varázshellett az ábrándokat; s már maga az ábránd bizonyos ide-oda tévedező komolyság kinyomatát hordja magán.

— Ugy beszélsz, mintegy Rousseau, egy Herbert, Spencer, mint egy psycholog, phisiolog és még tudja ég miféle log óriás!

— Te pedig most úgy beszélsz, mint egy játszi kedélyű kedves gyermek.

— Szó sincs róla! Engem még nem kötöttek meg sugarakkal.

— Hogy érted ezt?

— Én nem értem még sehogy, hanem te érted, hogyan lehet a szív szemsugarakkal megkötözve.

— Játszi gyermek! susog édesen mosolyogva Mariska.

— Hiába, az tagadhatatlan is, hogy némely fiatal embernek ragyogó sugaru szemei vannak.

— Ah, tehát volt szerencséd észlelni kedvesem?

— Theorice, mond jóízűen nevetve a belépő Béla, theorice, kedves hugocskám Mariska, mig neked vra isemnable practice... Elmélet és gyakorlat... Hehehe S ezzel gondatlanul egy fauteilbe vetette magát.

— Theorice és practice — szótagolá halkan a szép Emilia, a mint a két szót egy tiszta emléklapra észrevétlen felírta, — majd megkérdelem én a papától, mit tesz ez? gondolá magában.

— Na, megint itt vagy már te boszszantó szele-verti! Az a szerencséd, hogy úgy beszéltél, miként mi nem értünk. De hiszen örülhetsz is, hogy valami jutott neked is tanáraid tudományából.

— Theorice és practice, ismétlé Ámori Béla, — barna kis bajusza alól lágyan mosolygva, s e szavakat kiejtve először a kis Emiliára, azután pedig Mariskára mutatott. — De szó a mi szó, folytatá nevétségesen komoly arcot vágva — Elemér csinos fiu.

— Ce monsieur est très ennuyeux maintenant, mond Mariska boszusan a kis Emilia felé fordulva.

— Cette mademoiselle-la est très amoureuse maintenant. Felel, szavait szintén Emilliához intézve, Béla, miközben folytonosan nevetett.

— Hogyan? Hát te már francziául is beszélsz! Kiált vidámon a kis Emilia. Ezért megérdemelsz — — ah, vagy hiszen, ezt is — tudom Alfonza kedvéért tanultad meg.

ha ezek figyelembe vételével cselekednének nem hoznának oly eszméket és nem kedvetlenülének el a közügyekért dobogó magyar szívet oly dolgok által — mint a „közigazgatási bizottság.”

Brutus.

Hatósági élet.

Fejérmegye bizottságának f. é. szeptember 25-én tartott közgyűlése.

Elnökölő főispán ur ő excellentiája a közönség szívélyes üdvözlései közt d. e. 10 órakor elnöki székét elfoglalván, a közgyűlést következő elnöki beszéddel nyitotta meg:

Mai közgyűlésünk, melyre a tekintetes közönséget kivételesen nagyobb számmal megjelenve hazafias örömmel üdvözlöm, két nevezetesebb mozzanat által magaslik rendes közgyűléseink sorából.

Az egyik az 1876-ik VI. t. cz. foganatosítására leendő előintézkedésekre vonatkozik, mely szerint a közelebbi életbe léptetendő közigazgatási bizottság választott tagjai a t. közönség által mai közgyűlésünkön megválasztandók lesznek.

Ezzel megtestesül az említett törvényben lefektetett elv és eszme — és megszerzetnek azon elemek és tényezők, melyek független állásuk, a közügyek iránti érdekeltségük s azokban járatosságuk folytán mint a *közbizalom kifolyásai* első sorban lesznek hivatva a közigazgatás helyes és szabatos gondozását vezetni s ellenőrizni, kellő irányzatát kijelölni s céljait kitűzni, neki esetleg jobb lendületet adni és tekintélyével súlyt és nyomatékot.

Ezen törvényes intézmény létegeről, most behatóbban bírálani, részint időn túl, részint idő előtt lenne. Mert valamint mindazon aggályoknak, melyek ezen intézmény szükségessége és hatályossága, a helyhatósági önkormányzatnak féltett megszorítása, s a bizottsági közgyűlésekben képviselt megyei közönség törvényes hatáskörének korlátozása iránt az ország több részében jóbizeműleg felmerültek, a tervezett intézménynek törvényerőre emelkedésével s a szentesített törvény-nyel szemben elkellett nemulniok: ugy ezen új intézménynek a közigazgatási gépezet pontosabb, szabatosabb működésére gyakorlandó hatását, még az élet és tapasztalás kell, hogy igazolja s gyakorlati s időszerűségét lényegben s alakban csak az eredmények után leszünk képesek igazságosan megbírálni.

Egyelőre bizalommal, jóreménnyel tekinthetünk az új intézmény jövő működése elé; mert, miután törvényeszerű szervezeténél fogva tulnyomók lesznek benn azon elemek, melyeket a t. közönség nagybecsű bizalmába akár most fog részesíteni, akár a tisztválasztásnál már részesített, meg vagyok győződve, hogy közigazgatási bizottságunknak összes munkálódását ugyanazon hazafias fejérmegyei szellem, ugyanazon egyszerűség és érdekeltség fogja átlengetni, mely megyénknek minden tanácskozó és határozó testületét működéseiben eddig folyvást vezérelte és ha meg is engedem, hogy azon új attribúciókra nézve, melyeket a törvényhozás jövőre a megyei közegek közvetlenebb intézésének körébe belevont, mint különösen a közoktatási s adózási ügyek — oly eljárásról és ügykezelésről lesz gondoskodva, melyekkel az állam céljai s az egyesek jogos igényei s érdekeinek méltányos megegyeztetése mellett ezen

tereken az eddigiekénél kielégítőbb eredmények lesznek elérhetők, — a közigazgatásnak minden egyéb tárgyait illetőleg, melyek eddigi tüzetes feladatunkat képezték, azon megnyugtató öntudattal nézhetünk az új intézmény szervezkedése és működése elé, hogy ezekre nézve csak a tényleg létező kielégítő állapotokat fenntartani és fejleszteni lesz hivatva, míg bármely irányban sem fog oly irt vagy hiányt találni, mely megyei közönségünkre s annak közegeire a törvényes kötelesség mulasztásának és kellő gondoskodás elhanyagolásának homályát vethetné.

Hogy tehát az alakulandó közigazgatási bizottság törvényeszerű feladatának az általam jelzett szellemben minél tökéletesebben megfelelhessen, méltóztassák a t. közönség nagybecsű bizalmával saját köréből oly férfiakat megválasztani, kik mint a hazai és megyei közügyek kipróbált bajnokai és barátjai, a bizottsági tagsággal összekötött fáradságtól nem idegenkednek, s Fejérmegye érdekeit, becsületét és jóhírnevét melegen szívőkön viselve, örömmel s bajainkat velünk eddig is mindig megosztani szerették.

Ezekkel kívánván röviden jelezni azon ténykedést, mely mai közgyűlésünknek az ész és higgadt megfontolás sugalata után nyilvánulandó egyik kiváló mozzanatát képezendi; áttérek a másikra, mely szívünk s kedélyeink legbensőbb hurjait hozhatja rezgésbe.

Emlékezni fog a t. közönség, hogy midőn ez év elején Deák Ferencz nagy hazánkia elhunytának gyász-híre az egész országot mély búba ejtette a t. közönség a nagy férfi iránt viseltető legbuzgóbb tisztelete, hála-ja és kegyeletes érzelmeinek azzal is kívánt kifejezést adni, hogy a nagy honpolgár életnagysága arczképének a megyei nagyterem számára való megszerzését elhatározták.

E határozatnak kötelelesszerűleg elég tétetvén, ime ott szemlélheti a t. közönség a haza nagy fiának egyik kitűnőbb hazai művésznök jeles esete által élet-hű festett komoly, szelid, nemes vonásait.

El lettek már mondva e teremben az említett ünnepélyes alkalommal, ékesen, meghatóan és mélyen átérzve mind azok, a kiket Fejérmegye hazafias közönsége a nagy honfi elenyészhetlen érdemeiről s erényeiről összesen és egyenkint mindig hitt és vallott s méltó szavak kölcsönöztek a sajnó fájdalomnak, melylyel a haza bölcsének a polgári erény, az önzéstelen hazaszeretet, a legnemesebb férfi jellem s politikai ildom ez utólrhetlen mintaképének — körünkből örökre lett kiragadtatása az egész magyarnemzet szívet eltöltötte. Nem fogom ezeket ismételni, mert egyrészt nem akarám az alig hegedni kezdő sebet újra feltépni, és másrészt tartanom kell tőle, hogy szavaim a nagy fájdalom első perceiben leghívőbb és legteljesebben nyilvánult érzelmeinknek az idő hatása alatt elhalványult kifejezései lehetnének s azon mély szomor és bánatos szíváramlatnak, melyhez akkor kebleink legbensőbb melege adta ajkainkra a legtekélyesebb magyarázatot, immár csak gyenge utóhangjait képezhetnek.

Csupán azon biztos reménynek, sőt erős meggyőződésnek kívánok tehát kifejezést adni: hogy valamint mi élők meghajolva a nagy honpolgár erkölcsi fölnye, magasztos jelme és elenyészhetlen érdemei előtt, iránta érzett tiszteletünk s halánk adóját a nagy férfi felejt-hetetlen kedves alakjának körünkből való megörökítésével is kívántuk részben leróni, ugy legkésőbb unokáink is híven megőrizve annak kegyeletes emlékét, szelleműs tekintetében s igaz magyar egyenlenséget és őszintesé-

get sugárzó rokonszenves arczvonásaiban állandó komoly, szeretetteljes atyai felhívást és emlékeztetést találándnak mindazon szentkötelmek, törhetlen hű teljesítésére, melyeket ő a haza és alkotmány, a magyar nemzet és királyi trón s embertársai irányában utolsó lehelletéig oly főkélylyel betölteni tudott és szeretett.

Legyen áldott az ő emléke! S lebegjen mindig tanácskozásaink és határozataink felett a **dicsőültnek** hazafias szelleme.

Most ismét visszatérve mai feladatunk ridegebb tárgyaira, mielőtt az ezek feletti tanácskozáshoz hozzá fogunk, még sajnosan kell felemlítenem egy fájdalmas veszteséget, melyet a t. bizottság egyik nagyérdemű tagjának, Szöke Dániel urnak elhunytával újabb — megint szenvedett, ki a közügyek iránti ernyedetlen buzgalomával, tiszta jellemével és becsületességével köztiszteletben részesült s ki a régi fejérmegyei közéletnek nagybecsűlt, közkedvességi azon alakjaihoz tartozott, kiknek sora naponta inkább ritkul és megfog, kinek jó emléke tehát őt megyénkben sokáig túlélni fogja.

A viharos éjlenekkel fogadott megnyitó beszéd után főispán ur Udvary Jánost megyei tiszteletbeli ügyészszé nevezte ki.

Felolvastatták a közigazgatási bizottságról szóló 1876. évi VI. t. czikk, melynek értelmében a közigazgatási bizottság tagjainak megválasztása titkos szavazás útján azonnal elrendeltetett. Beadatott összesen 100 szavazat. Megválasztottak: gr. Cziráky János, gróf Eszterházy László, Venosz Imre, Markusovszky József, gróf Zichy Jenő, Zuber Antal, gróf Zichy Nándor, Neumann Sándor, Konez Imre, Wertheim Salamon.

Ezután a bíráló, igazoló s központi választmányok tagjai sorában halálozás folytán támadt hiányok választás útján következőleg töltettek be:

A központi választmányban: meghaltak: Gaál Lajos, id. Sárközy Kázmér, Szöke Dániel, Marsovszky Kamil; eltávozott: Janicsáry Mihály. Ezek helyébe megválasztottak: Báró Földváry Sándor, Janicsáry Szilárd, Molnár János, Lits Gusztáv, Vinczenti Pál.

Az igazolási választmányban: meghaltak: Marsovszky Kamil, Szöke Dániel; ezek helyébe választottak: Markusovszky József, Neumann Sándor.

A bíráló választmányban: meghalt: Nedeczky Ferencz, helyébe beválasztott: Kolosvári Miklós.

Felolvastatták az alispáni jelentés a megye állapotáról s ezzel kapcsolatban az árvaszéki elnök jelentése az árvagyekről. Ezután több törvényezéskir kiírdetett.

Felolvastatták a belügyminiszter leirata, melylyel a megye házipénztáráról 1875. évre szerkesztett zárszámadást észrevételei kíséretében leküldi, kiadott a a megyei számvevőségnek.

Több törvényhatóság átirata olvastattak fel, melyek tudomásul vétettek.

A Fejér s Veszprémmegyei közt Igar község határában elenyészett határdombok megújítására ki-rendelt küldöttség jelentése helyeslő tudomásul vétetett.

Beterjesztett az állandó választmány véleményezése alapján az 1877. évre nézve összeállított költség-előirányzat, mely rövid vita után elfogadtattott. E szerint az összes kiadás 84,653 frt. 71 kbrban, a bevétel 2016 frt. 5 kbrban lett előirányozva. Fedezendő tehát a miniszter által 82,637 frt. 66 kr.

(Vége következik.)

— Igen, igen kapta fel az elejtett eszme fonalát Mariska, e nyelven írja neki a szerelmes levelet hahura. Igy legalább, ha más barbar kezekbe jut, nem tudják micsoda; azt hiszik, hogy — titkos írás.

— És hogy eltalálják a kis csintalanok! Csak hegy eső után már késő a köpönyeg — egy kissé. Képzéjétek csak, a Finum Rózsának dobott esokorban, — a mint az én virágom mondja — nem volt semmiféle levélke.

— Hát keresett ott levélkét?

— Nem keresett biz ő, hanem én kerestem rajta.

A kis gonosz meg azt felelte, hogy ő ugyan izról-izre széttépte azt a csokrot, de abban nem látott semmit.

— Csinos tréfa.

— De hát ha nem tréfa? Teszem fel, a levélke dobás közben kiesett. S boszszantó, hogy egyedül ez volt magyarul karmolva. Azóta nem írok magyarul! — már t. i. neki; de mi haszna, ha ez valami gonosz kézbe jutott?

— Az mindegy, ha emezeknek van elég sikere, — pajzánkodék Emilia csintalanul.

— Nem mondhatám! Képzéjétek csak, mióta ez a Bárdy Elemér Alfonza nagysámmak csapja a levét. Mariska megrezzenve ajkába harapott.

— Azóta, folytatá Béla, szelid mosolyal tekintve Mariskára, Alfonza olyan hideg irántam, mint a milyen melegen néz Elemér sötét tűzű szemébe... De miért halványodol te ugy el Mariskám?!

— Sokat képelepsz Béla!

— A valót nem kell képzeln... Tudod én nem magam mondom ezt, Vajda Jánossal együtt szólok, hogy halovány vagy, nagyon halvány!

— Én pedig nem tudom kívül felelem:

— Nem tudom ki? — Még olyan költőt nem ismerek!

— Az van pedig legtöbbször, s egy ilyenekkel együtt válaszolom neked: Ugy álmodtad te azt szépem, valamelyik csöndes éjen.

— No, én tudom, hogy nem álmodtam. Hanem annyit mondok, hogy — igazán — azt a fiu még felspékelem. Esztét veszi egy kedves leánynak.

— Kövecsi Alfonza kisasszonynak, kérdi Emilia egész pajzánssággal — el nem akarva érteni a célzatot. — Tudod te azt, kinek!

— (Tudom ám, a mit ti nem tudtok.)

— Mondom, esztét veszi egyiknek a nélkül, hogy egy szót is szólja hozzá; azután egyszerre csak ott hagyja a faképnél s egy másikhoz fordul, hogy azt elimádjá a másik elöl, mint egy faképet!... Azt a fiut még felspékelem.

— Ah! te — ugy látszik — nem tudod még, hogyan ébresztik fel a féltékenységet, s erősítik meg ez által a szerelmet! — vizonz a kis Emilia.

— Eh! Ha ez forog fenn, hát miért éppen az én orrom előtt halász.

— Ez csupán a véletlen munkája; véli Emilia.

— Majd meglátom én azt! Kiálta Béla boszusan, s czzel kalapját vevé elrohant.

*

A színházból éppen kifelé tolongott a nézőközönség.

— Egy szóra uram! mond egy délczag alak egy tovasurrani akaró fiatalnak.

— Akár kétfőre is uram. Szolgálatára állok, — vizonz ez vidéken, de ettől a világitástól nem láthatjuk egymás arcát!

— Se baj... Sőt annál jobb, dörgé ez maga elé. Legyen szíves holnap az ér-fűzésben megjelenni két emberrel és egy karddal.

— Két ember és egy kard!... Egy kard és két emberrrr!...

— Ne káromkodjék az ur! Szól egy hazaballagó néző, egy öreg tanácsos, ki naponként eljár Jehovának és Tháliának templomába.

— Valóban uram! nincs szerencsém önt érteni, folytatá a „káromkodó” e kis intermezzo után. Mi baja velem? ... Hej... izé... ide!...

— Pszt! Uram. Majd elfeledtem önnel, hogyan kell a hölgyek kezeit szorongatni színházból kijövet. S ezzel eltűnt.

— Tessék! Alig járom át az egyetemeket, már újra leczkét akarnak nekem adni. — Nehéz tantárgy, nehéz! — A pokolban is! csak azt tudnám, hogy ez a ficzkó diplomás professor-e ebben, vagy csak olyan — kontár?... De először is, ki lehet?... Mintha gondolnám...

(Folytatása következik.)

Még egyszer a cigányok őskori szereplése kérdéséhez.

Tisztelt szerkesztő ur! Engedje meg, hogy a „cigányok őskori szereplésének kérdése az őstörténelmi congressuson“ című cikk helyreigazítására egy pár szót elmondhassak: saját szavaim érdekében vagyok kénytelen itt felszólalni. Öreg János cikkíró ur, kinek cikkeit különben sokszor már s mindég élvezettel olvastam — szerkesztő ur lapjában — a nemzetközi őstörténelmi s embertani congressus ezen érdekes mozzanatát közlő lapjában, de ezen közlés Broca orvos és tanár ur előadását kivéve egészen és tökéletesen hibás. A fent említett ülés folyama következő vala: Broca ur után Pulszky ur felszólalván, e rögtön és váratlanul szönyegre került kérdés feletti meglepetését nyilvánítá, főleg, hogy a cigányok kérdése nálunk nem, oly ismeretlen mint a külföldön, s hogy az már több oldalú tanulmányozás tárgya. Be van rólok bizonyítva, hogy a 15-ik században Tamerlannal egyidejűleg érkeztek hazánkba, szinte nyelvök melynek grammatikája is meg van írva egy indiai népfajával ugyanazonos s mult években itt járt indiai ruhájával nemzeti nyelvökön megbírták egymást érteni. Nálunk magokat nem centiknek, hanem „moréknak“ nevezik. A mi nemzeti nyelvöket illeti a felső magyarországi divatok az eredeti, és ez derékig való meztelenség, s így, mint elmésem megjegyzi, nemzeti viseletök nem annyira ruházat, mint ruházatlanság (la nudité) nem is hiszi, hogy ezen cigányok vándorolnának egész Angol- vagy Franciaországig hiszen (szerinte) a fent említett ruházatlanságok következtében ez országokba be sem eresztenék. Ő tehát azon kóbor cigányokat, melyeket külföldön is különbözőleg neveznek el, nem tartja a mi cigányainkkal egy törzsbeli-eknek és inkább azt hiszi, hogy a felső magyarországi drótos tótot, melylyel a külföldön néha találkozunk, tartják az illetők tévesen cigányoknak.

Erre Zichy Jenő gróf kér szót. Kijelentvén, miszerint ő Bataillard azon kívánatához csatlakozik, hogy a cigányokról néprajzi muzeum álltassék fel; szükséges, hogy adatok gyűjtessenek rendszeresen ezen népfajról és így majd ha három év múlva a congressus újra egybegyűlend, ezen kérdés által többé senki sem fog meglepetni, mint előtte szóló tagtárs, ellenkezőleg lesz előttem akkorra már a tanulmányozásra és buvárkodásra elégséges és talán megfelelő s alkalmas anyag. Szerinte a cigányfaj tanulmányozása vagy nem tanulmányozása fontos elvi kérdés, az összes cigányfaj pedig, összesen véve őket, meghaladja Európában a 200000. Ezen szerencsétlen nemzet is emberekből áll, s emberi jogaik teljes lábbal való taposása volna, ha még csak tanulmányozásra sem méltatnók, s kérdi ki foglalkozzék ilyes tanulmányozással, ha nem a mi tisztán scientificus congressusunk, a melynek czime: őslény és embertani congressus? Pulszky ur nézeteit nem oszthatja; világárszünk minden országában tartózkodó cigányokat a miénkivel egy törzsnek tartja, azon különféle elnevezések, melyek különféle országokban divatoznak, mint az angoloknál „gypsies“, spanyoloknál „gytanos“, francziáknál „bohémien“, szerinte csak azt bizonyítja, hogy az illető nemzetek melyeknél vándorlások alatt megfordulnak őket különféleképp neveztek el, egy faj ez mind a miénkkel, bizonyosságú említheti föl, hogy Spanyolországban Servilla és Cordova között az országot mellett vándor cigányokat talált 15 évvel ezelőtt, kikkel magyarul beszélt, továbbá Londonban 8 évvel ezelőtt gróf Apponyi nagy követünknel az udvaron 30 egyénből igen is jól felöltözött cigánytársaságot talált, kik megkérdeék nagy követünket vajlon igaz-e a woolwichi elljáróság állítása, hogy e községben 24 óránál további tartózkodás csak 100 font sterling cautió letétele mellett engedtetik meg, a nagy követ igenő válaszára a nagy ezüst gombos, hosszú fürtű vajda pitykés mellényü béleséből 12 drb. osztrák százasat húzott ki, a nagy követnél azokat cautió-kép deponálándó, mert a mint mondá nem hisz a woolwichi németeknek; bizonyíthatja ezt gróf Erdődy Sándor ő méltósága is, ki itt jelen van, mint congressusbeli tag és ki akkor vele egy időben volt Londonban s ki jelen volt. — Az elmondott jelenet után vagy 10 napra az összes cigánytársaság valamennyi tagja kovács és drótos szereivel felszerelve a követségnel új passusok végett megjelent s Swetziába és Norvégiába indultak. Közbe szól erre Broca: Allithatom és bizonyíthatom én is, ki Párisban ezen faj tanulmányozásával foglalkozván, évek óta orvosok vagyok és tudom, hogy a magyar nyelvet valamennyien bírják.

Zichy Jenő gróf. Ezek constataciója után és ezekkel kapcsolatban visszatérve Bataillard ur indítványára, nem a véletlenek tulajdoníthatom, hogy ezen indítványát az ethnographiai cigány muzeum és e faj beható tanulmányozása végett épen a budapesti congressuson adta be. Bataillard és Broca urak ugyanazt észlelték a mit én, hogy t. i. ezen a világ minden részében széjjel szórt faj törzsajta tán hazánkban lenne föllelendő; az európai civilizált államok között legközelebb feksznük a kelethez és úgy látszik, hogy innét rajzanak és járnak be a fél világot és hogy újból ismét ide vissza is térnek. — A muzeum felállítását és avval összekötöleg ezen kérdésnek a jövő congressusig való tanulmányozását úgy a jövő congressus napirendjére való kifizését ajánlom! Broca ur újból felszólítja a congressust, hogy Bataillard barátja indítványát emelje határozati erőre, melyre miután az elnök Wierchow azon megjegyzést tette, hogy ily határozat hozatalra a gyűlés feljogosítva nincsen: Pulszky nemesak a magyar, de valamennyi

tagok tapsa között azt felelte: szükségtelen e határozat hozatala: a nélkül is megteendjük mi itt! A vita a tárgy felett befejeztetett.

Ezeket elmondani szükségesnek véltem, mert az ezen érdekes ülés vitáját egészen másképp tünteti a nagy közönség elé, mint Öreg János tisztelt cikkíró előadása. Stockholmi őslénytani ülészak közleményei most épen két évvel az ülés után jelentek meg, attól tartván, hogy a lemult ülés feletti comperendu is majd csak két év múlva jelenend meg, ez okozta felszólalásomat: ezen rectificációval az ügynek az igazságnak és önnön magamnak is tartoztam! Fogadja tisztelt szerkesztő ur legőszintébb köszönetemet s engedje reménylenem, miszerint becses lapjában az elmondottakat mihamarabb közölni szives leend.

Hazafias üdvözléssel:

Gróf Zichy Jenő.

Apróságok.

* Hevenőt frank egy macskáért. Boileau azt mondja egy helyen: „a macska, mindig macska.“ — De ismerünk vendéglősöket, kik azt mondják: ha akarom macska, ha akarom tengeri nyul. Mennyit kiáltoznak az ily élelmes vendéglősök ellen, s mit nem adnának érte, ha bebizonyíthatnák, hogy az inyeneczek asztalára oly házinyul peesenyé került, mely egész életében egerekre vadászott.

Nos ily bizonyítéknak jutottak a vendéglősök ellenségei közelebb bírtokába.

A párisi fenyítő rendőrségnel három fiatal varrónő: Mari, Luiza és Jozefin azzal vádoltattak, hogy szomszédnőjük macskáját megették.

— Pompás egy macska volt, kezd a panaszos nő és egy napon eltűnt a háztól. Ismertem macskám szokásait, tudtam, hogy néha elment hazulról, de tudtam azt is, hogy nem köt ki senkivel. — Kerestem a szomszédban s megtudtam, hogy a Jozefin kisasszony meglölte, Mari kisasszony elkészítette s mindhármán megették.

— Nos mit felel ön erre? kérde a bíró Jozefintől.

— Csak azt, hogy igaz. A macska falánk állat volt, többször elorozta enni valómat. Megbünttettem érte, válaszolja Jozefin.

— S ön az, ki meglölte az állatot? E kérdés Luizához intézettel.

— Igen uram, láttam, hogy megette reggelimet. Ez felbosszantott. Lenyuztuk bőrét s megfőztük.

— Hát ön is részt vett az elkészítésben, kérdi Mari kisasszonyt a rendőrbíró.

— Igen uram, de barátúém azt mondák, hogy ez az állat házinyul.

— Oh kedvesem, ne szépsítsd a dolgot. — Egy házinyul farka sohasem szokott 25 centimeter lenni.

— Különbön is a bőre, melyből tölre karmantyut akarok csináltatni, elég drágán van megfizetve a reá fordított vaj, vöröshagyma és fa ára által.

— Oh! oh! sóhajtá a kárvalott.

— Csak ártalmatlanná akartuk tenni, mondja Jozefin. Nem engedhetjük, hogy mindig megegye reggelinket.

— S így természetesen mi ettük meg a falánk macskát. Ezért állunk itt mindhármán.

A rendőrség egyenkint huszonöt frank bírságra ítélte a kisasszonyokat.

Hetvenöt frank egy macskáért!

Szép ár, majd nem annyi, mint Páris legutóbbi ostroma alatt.

Irodalom s művészet.

A Franklin Társulat Budapesten ismét néhány, kiadásában újabban megjelent s igen csinosan kiállított könyvet küldött be szerkesztőségünknek, még pedig: Jeles írók iskolai tára az orsz. közép-tanodai tanáregylet megbízásából szerkeszté dr. Kármán Mór 1. füzet. Arany János balladái, magyarázza Greguss Ágost. Ára füzve 50 kr.

E vállalat középiskolánk irodalmi oktatásának emelését célozza, a szakadozott irodalmi szemelvények helyébe összefüggő az író egyéniségét feltüntető olvmányt nyújtva. A kísérő jegyzetek korántsem akarják a tanár magyarázatait szükségtelenné tenni, hanem oly módon vannak fogalmazva, hogy a tanulóknak előkészülését segítsék, melyekhez a tanár iskolai tárgyalását fűzheti, és miáltal az iskolai olvasmány sok tehertől megszabadulván, szélesebb körben fog mozoghatni. Az első kötet Arany balladái tartalmazza; az új reális. tanterv értelmében alkalmas olvasókönyvet nyújt a IV. osztály számára (költői olvasmány: románczok, balladák) vagy a gymnasiális tanterv értelmében a felsőbb osztályok poétikai oktatása mellé. Szándoka társulatnak a gyűjteményt a magyaron kívül a modern (német s franczia) irodalmakra is kiterjeszteni.

Ifjúsági iratok tára az országos közép-tanodai tanáregylet megbízásából szerkeszté dr. Kármán Mór. 1. füzet. Görög regék Cox György után eredeti angol második kiadás szerint magyarra fordította s bevezetéssel ellátta Komáromy Lajos tanár. Első füzet. Ára füzve 70 kr.

Czélja e vállalatnak az iskolai oktatással párhuzamosan haladó magánolvasmányt nyújtani középiskolai ifjúságunknak (általában 9—15 éves ifjainknak),

hogy a szük mederben folyó iskolai tananyagot bővitse, ifjaink látás- és tapasztalás körét szélesbítse, szem előtt tartva, hogy az ifjúság kezébe csupán az való, mi remek és az emberiség szellemi fejlődésében jelentőségének megadta próbáját. Az első kötet a görög isteni mondákat adja, eredeti szépségökben, a mint a mythost a klasszikus költők (első sorban Homéros s a tragikusok) alkották, menten a theogonia vagy philogia erőszakos rendszerezése és magyarazásától. E kötet az alsóbb osztályok ifjúságának van szánva, de nagy haszonnal, s nem kevesebb élvezettel olvashatja a felnőtt ifjúság, sőt bármily kora művelt ember is.

Hirek.

— Az október, november és deczemberi évnegyed közeledtével kérjük lapunk előfizetőit, hogy az előfizetést az új évnegyedre mielőbb megújítani sziveskedjenek, nehogy a lap szétküldésében fennakadás történjék. Az előfizetési-díj évnegyedre 1 forint 50 krajczár.

— Rothad a szőlő szüretelni kell. Így jajdulnak fel városunkban mindenfelől a sok esőzés miatt, különösen azon szőlőgazdák, kik nem törődnek a bor minőségével, csak is a mennyiség után sohajtoznak. Ha szőlőinket vizsgáljuk talánk ugyan rothadt szőlőfürtöt, de legtöbb helyen a rakszőlőnél, a hárslevelűnél már nem annyira, a burgundi, kadarka, dinka s más fajainknál pedig éppen semmit: ellenben azt is tapasztaljuk, hogy a szőlőfürtök még éretnelnek, a korai érok is távol vannak a jó érettségtől. Jó értékes bort, kivált a fehér szőlő, csak akkor adhat, ha jól megérett, vagyis túlérett korában szüreteltetik. Azt is jól tudjuk, hogy a bor annál jobb, minél szeszesebb, a szesz pedig a borban a szőlőhogyóban levő cukorból készül: a szőlőfürtben pedig annál több czukortartalom képződik, minél érettebb fokát nyeri el: valamint a zamatosság is, mely főleg a fehér szőlő bogyóinak héjában készül, szinte csak a jól érett korában fejlődik. Ha valamikor, úgy az idén fagy okozta mostoha évben kell kiváló figyelmet fordítani a szüretre, de különösen a szüretre, mert itt-ott a fagy után nőt, az ugynevezett másodtermést is találunk. Ha tehát jó bort akarunk, a szüretet okserűten intézzük el, akkor szüreteljünk, mikor a szőlő a lehető legjobban megérett, s ez okból most midőn már jó idő ígérkezik, a szüretet mentől későbbre kell halasztani. A mennyiségben támadt hiány, jóval kipótolja a késői szüret által nyert minőség. R.

— Lapunk változatossá tétele végett de különösen, hogy a közel s távol vidék egyiránt képviselve legyen lapunk hasábjain, tisztelettel felkérjük vidéki olvasóinkat és levelezőinket, hogy körükben történt nevezetesebb eseményekről koronként értesítsenek bennünket, különösen pedig kérjük ezen községekre a községi jegyző urakat mert csak együttes közreműködéssel felelhet meg lapunk kitézött irányának.

— Kinevezések. A helybeli törvényszéknél üresedésben levő törvényszéki bírói állásra Zuber Kálmán adonyi aljárásbíró neveztetett ki. Nemsits Gyula irodatiszt lemondása folytán ennek helyére pedig Horváth István A pertárnoki teendőket az utóbbi viselendő.

— A helybeli Vorósmarty-körben pénteken f. hó 28 én d. u. 7 órakor Vorósmarty Mihály nevenapja évfordulójának tiszteletére, fölolvasási estély rendezték, melyre a t. ez. kortagokat, s a művelődésnek minden barátját tisztelettel meghívja az igazgatóság. Az estély után társas vacsora közekezik, melyen a nemtagok is résztvehetnek.

— Jótékonyág. Ft. Vajda Ödön előszállási jószágkormányzó ur, a főgym segélyző-egyesület alapítókéje javára 10 forint adományozott s ilykép a nevezett egyesület alapító tagjává lett. Fogadja az egyesület s a segélyzendő szegény tanulók nevében benső köszönetemet. Sz. Fehérvár 1876. szept. 26. *Alaghy Dezső*, az egyesület felügyelője.

— A székesfejevári kölcsönös segélyző-egylet vasárnap d. e. tartotta rendes évi közgyűlését a városház nagytermében, mely az egyleti tagok által igen látogatott volt. Kaiszer Sándor elnök az ülést 9 órakor megnyitotta; azután az igazgató választmány évi jelentése terjesztetett elő. Továbbá felolvasatott a felügyelő bizottság számvizsgálati jelentése és ennek alapján az igazgató választmány részére a felmentvény megadatott. — A leszámoló bizottság az 1870. és 71 ik évtársulat vagyona felosztása iránt tett jelentést. Végre elnök a választmány nevében megköszönte a bizalmat és leköszönt, azután felhívta a közgyűlést a választásra, mely megejtetvén következő eredményt tüntetett fel: Elnök: Dr Kaiser Sándor. Igazgatók: Dr. Eder József, Herczeg Ignác. Igazgatótanács: Adler Lipót, Antal József, Deim József, Felmayer István, ifj. Gerbán János, Guthard Mór, Háber Hugó, Havranek János, dr. Hortoványi József, Karikás József, Klökner Péter, Kulifai József, Kubik János, Karl József, Keresztes Károly, Kreizler Sámuel, Kreitzer Nándor, Langraf Gábor, Lechner Ferencz, Liszits István, Mandl Adolf, Preizner János, Pongrácz Gyula, Pap János, Schmidl János, Számmer Imre, Weisz Károly, Weisz János, Ybl Imre, Zavaros Agoston. Felügyelő bizottság: Havranek József, Krécsi Károly, Steininger Mór.

— **A városi iskolaszék** a hatósághoz panaszos jelentést intézett, hogy a külvárosokban a tanköteles gyermekeknek iskoláztatásai beiratásuk oly gyér, — mikép a rendes oktatás megkezdése csaknem lehetetlen; ennél fogva a városi tanács hivatalos köztelme felvagy falragaszok útján közhírré teszi, hogy a külvárosi iskoláknál a felvételek e hó 30 ig kiterjesztetnek, s felhívja az érdeklét szülőket, hogy tanköteles gyermekeiknek most jelzett határidőig leendő beiratásukat annál is inkább eszközöljék, minthogy a benső erkölcsi kényszer, sőt hatósági sürgetésnek sem hódolók irányában a törvény szigorja fog alkalmaztatni.

— **A szegedi iparkiallítás** hivatalos lapja azon czímet használta, hogy: „az első országos tárlat“ közlönye, ez ellen tiltakozik a kecskeméti ipar egyeslet, mert már az 1872. évi kecskeméti tárlat megelőzte, sőt az első tárlat 1846-ban Kossuth által rendeztetett. A kecskeméti ipar-egyeslet felszólalása helyes.

— **Vörösmarty Mihály** emlékeztetése, holnap Mihály nap előestéjén a palotakülvárosi olvasó-kör dalárdája — mint már egy ízben jeleztük — kegyeletes ünnepelet fog tartani. Este pont fél 9 órakor a két dalárda tagjai fátyla kíséret mellett vonulnak ki a palotakülvárosi olvasó-kör helyiségéből a Vörösmarty szoborhoz, hol a szótartot, egy népdalt és végre a himnust fogják elénekelni, azután visszamennek a kiindulás helyére, hol Kostyelik Ferencz jónévi vendéglős lakomával várja a dalárokat. Megenlitjük még, hogy a fátylászmenet kivonulásakor a belváros utcáin halad keresztül, a visszamenet pedig a buzatéren történik.

— **Városunk bizottsága** holnap rendes közgyűlést tart, melyre felhívjuk a bizottsági tagok figyelmét különösen azért, mert holnap ejtik meg a választás a közigazgatási bizottsági tagokra nézve. Tudomásunk szerint a következő bizottsági tagok ajánlatnak a megválasztásra egy érekezet megállapodása szerint: Gebhard Ignác, dr. Kaiser Sándor, Kuti Márton, Liszits István, Pap Mihály, Pribék Antal, Dr. Say József, Say Rudolf, Szüts Sándor.

— **Az egyesületi szellem** annyira megszállta egyleteinket, hogy a Vörösmarty-körrel, régészeti-egyeslettel még a kereskedelmi csarnok is egyesülni akar. Az ily nagy egyesülés talán sok is volna, mert egy kör kebelébe annyi és oly különféle irányok aligha fejlődének természetes módon. Még a jóból is sok a mi sok.

— **Névváltoztatás.** Regensburger Gyula jelenleg magyar-óvári lakos nevét „Fehérvári“-ra változtatta.

— **Szőlőhegyünk megnépeztül,** városunk lakossága nagyrésze hétköznap is de különösen ünnepnapokon a szőlőben mulat. A szüret lassanként közeledik, mit a folytonos esőzés is elősegít bár nem nagy öröme a szőlő birtokosoknak.

— **A szüret** fejtárvári szőlőhegyen holnap veszi kezdetét.

— **Udvardy János** köz- és váltóügyvédet a f. hó 25 én tartott megyei bizottsági közgyűlésen főispán ur tiszteletbeli megyei főügyészszé nevezte ki. Udvardy a szokásos hivatalos esküt azonnal letette.

— **A nemzetközi anthropologiai és archaeologiai congressus** tagjai közül gróf Zichy Jenő és Szécseny Antal vezetése mellett néhányan Balatonfüredre is lerándultak, névszerint: Beusacy grófnő Párisból, dr. L. Margitot, dr. B. Jaquinot (nievre) Ugyanezek városunkban is voltak.

— **Az országgyűlés képviselőháza** a hivatalos lap hire szerint legközelebbi ülését e hó 28 án esütörtökön d. e. 11 órakor tartja.

— **Zalamegye főispánjává** Ürményi József es. k. kamarás és udvari tanácsos neveztetett ki.

— **A „Vörösmarty-kör“** és „történelmi s régészeti-egyeslet“ egyesületéből keletkező új egyeslet szervezete nézve, sokan többet akarnak tudni, mint valóban van, megtudjuk ezeknek előre illetékes helyről vett értesítés alapján, hogy a solidabb kártyajáték a körből ezentúl sem fog kiszorítani; hanem igenis, azt akarják elérni az egyeslet lelkesebb vezetői, hogy ne csupán kártya-clubb legyen a kör, hanem mással is foglalkozzék.

— **Nemsich Gyula** eddigi kir. törvényszéki per-tárnok, tehetséges fiatal ügyvéd október hó 1-ső napjától városunkban ügyvédi irodát nyit.

— **A vándor cigányok** ismét szerencsétlenek megynket látogatásaikkal, ily nagyobb csoport tanyáz Vaal és Kajászó Szt Péter között az arra utazók legnagyobb gyönyörűségére.

— **Értesítés.** A székesfejtárvári kölcsönös népsegélyző-egyeslet alóljegyzett igazgatósága az 1870—71-ik évtársulati t. tagoknak tudomására juttatja: hogy a f. hó 24-ikén tartott közgyűlésnek határozata alapján a betétenként leszámítandó, illetőleg visszafizetendő 40 frt. és 14 kr. october hó 1-től egész 7 ig bezárólag délutáni 2 órától 5 ig az egyeslet helyiségében a jelentkezés sorozata szerint folyóvá tétetik. A helyettesítő megbiztatás hiteles okmányul igazolandó. Kelt Székesfejtárvárt, szeptember hó 25-én 1876. *Az igazgatóság.*

— **Kirablott kocsiposta.** Siófoknál esütörtökön éjjel kirablották a kocsiostát. Mint az „Ellenőr“ írja, értékes közlemények és pénzes levelek estek az ismeretlen tettesek martalékává. A postakocsi kétségbeesten küzdött a rábizott jószágért, de a rablók által megöletett. A vizsgálat erélyesen folyik.

— **Krk-Krk! polka,** jelent meg a napokban Rosenzweig Vilmostól. Ez idényszerű kellemes zenéjű táncdarabot ajánljuk zenekedvelőink figyelmébe. — Kapható 50 krt. Klökner Péter könyv-, mű- és zeneműkereskedésében.

— **Elfogott sikkasztó.** Kohn Lipót, 38 éves, izr. nős, utóbb fővárosi lakos, ki a székesfejtárvári törvényszék által sikkasztási büntény miatt köröztetett, pénteken éjjel Pesten a Zrinyi kávéház előtt egy csendbiztos által, ki mellett épen elhaladni akart, fölismerttetett és azonnal elfogatott. A szökevény, ki különben már számtalanszor lett büntetve, a budapesti kir. ügyész-ség közvetítése útján a helybeli törvényszékhez szállítottatott el.

Gabona-ár szeptember 27-én.

100 kilogramm	frt	kr	frt	kr	frt	kr
Tiszta buza	10	—	9	80	9	60
Kétszeres	9	—	8	90	8	60
Rozs	8	40	8	30	8	20
Arpa	4	30	4	20	4	10
Zab	2	—	1	90	1	80
Kukoricza	6	30	6	20	6	10

Felelős szerkesztő: **Hattyuffy Dezső.**

Hirdetések.

Olcsó fa- és burgonya-eladás!!

Acer Platanides, drb. — frt. 15 kr.
 „ Pseudaplatanus „ — frt. 15 kr.
 Fraxinus Excelsiar „ — frt. 15 kr.
 2 éves ákáczfák 1000 „ 3 frt. — kr.
 Amerikai rózsburgonya
 50 kilo 1 frt. 20 kr.
 Legkorábbi burgonya . 6 frt. — kr.

Faderhaz János,

faiskolatulajdonos, Martonvásáron (Fejérm.)

Figyelmeztetés.

Kádárfa
 (pintérfa)

nálunk minden nagyságban és mennyiségben jutányos áron kapható.

Felner Sámuel fiainál.

Nádor-utca 10. sz.

K I C H E L A J O S

Székesfejtárvárott, nádor-utca, Hübner-féle ház.

Ajánlja dűsan felszerelt raktárát mindennemű

háztartási és konyhaszerekből gyári raktárát

álló- és lóggó- petroleumlámpákból.

Angol-, francia- és magyarhoni

üveg- és porcellántárgyak egész készletben (Service) is.

Továbbá:

Alpacca és chinaezüst evőszerek, kanalak, gyertyatartók, tálczák stb.

Egyedüli főraktár valódi

amerikai varrógépekből.

Petroleum-kályhák, thea-kazánok

és szódavíz készletek.

Kályha elébe való fűtőszerszámok

állványokkal.

Köszön- és koackstartók.

Elvállal mindennemű varrógépek javítását és villanyos távcsengők (Zimmer-Telegraf) be-rendezését a legjutányosabb árak mellett.

Alulirott ajánja a nagyérdemű női közönségnek a legujabb igényeknek megfelelő divatárus-üzletét; átalakításokat is elvállal pontos elkészítés és jutányos ár mellett.

Tisztelettel
Gulrich Karolin.
 Oskola-utca 1-ső szám.

Van szerencsém a t. közönséget és uraságokat értesíteni, hogy a

HIRSCH IGNÁCZ ÉS FIA

legjobb minőségű vizmentes takaró ponyva és legjobb minőségű zsákok gyárából Budapest, a főügynökséget Fejérmegye részére átvetttem, bátorodom ennél fogva a t. közönségnek ezen gyártmányokat, legolcsóbb gyári árak és legpontosabb kiszolgáltatás mellett ajánlani. — A minták minden gyártmányból megsemlélhetők borraktáromban helyben, a Ferencz-rendiek épületében, a püspöki palota átellenében.

Székesfejtárvár, szept. 1876.

Tisztelettel
ABEL ALAJOS.

Árverési hirdetmény.

A székesfejtárvári e. f. kir. telektszéknek 11325. sz. a. végzése alapján közhírré tétetik, miszerint Anvander Sándor felperesnek Szabó István és neje Fröschl Johanna alperes elleni 300 frt. tőke s járulékaik erejéig követelése tárgyában lefoglalt és a székesfejtárvári 3922 sz. tjkben 1. sor sz. a. foglalt 800 frtra becsült, nem különben ugyanott 2141 sz. tjkben A +1 sor szám alatt bevezetett 600 frtra becsült ingatlanások végrehajtás útján leendő elárverezése elrendeltetik, s ennek foganatosítására IV-ik határidőül 1876 évi október hó 28 ik napjának d. e. 9 órája megyház 2 ik emeletében azon kijelentéssel tüzetik ki, hogy a fekvőség becsáron 10% bánatpénz képpeni letétele mellett elfog adadni.

Az árverésnek több feltételei a kiküldött kir. tkvszéki végrehajtó Ivánszky János urnál megtekinthető.

Egyszermind pedig azon jelzalogos hitelezők, kik nem ezen tkvi hatóság székhelyén vagy közelében laknak felszólítatnak, hogy a vételár felosztása alkalmával leendő képviseltetésük végett a hatóság székhelyén megbizottat rendeljenek s azok nevét és lakását az eladásig jelentsék be ellenkező esetben a hivatalból kinevezett gondnok által fognak képviseltetni.

Végre a perrendts 433. és 466. §-hoz képest felhivatnak mindazok, kik a fentebb irt javak iránt tulajdoni vagy elsőbbségi jogukat érvényesíthetni vélik igény keresetüket a hirdetmény közzé tételének utolsó napjától számítandó 15 nap alatt ezen tkvi hatóságnál nyujtsák be, különben azok a végrehajtási árverés foganatosítását nem gátolva, igénylők egyedül a vételár feleslegére fognak utasíttatni.

Kelt sz.-fejtárvári e. f. kir. törvényszéknek 1876. évi szeptember hó 1-én tartott tkvi üléséből.

Danitz Béla,
 k. tszéki elnök.